

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 5 MAJ 1962 47. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

BANKEN
for **SORØ**
OG OMEGN
Aktieselskab

Støt
SORANERBLADET

H. N. A.

SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ

TLF. *27 . POSTKONTO 7163

Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt
Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver

De kendte Kaina- og Nova-Produkter
fra Vissinggaard Laboratorium anvendes paa Værksteder
Garager og Fabrikker overalt i Danmark.

Forlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres Handlende.
Tønning St. VISSINGGAARD LABORATORIUM Tlf. Brædstrup 414

FILTFABRIKEN
NORDEN 1/2

Lyngby Hovedg. 4, Lyngby
Dir. Peter de Neergaard

HARBOE
Messina

som friske
appelsiner

Advokat

HARALD QVIST

Landsretssagfører

Frederiksberggade 25

C. 3264 - MI. 3364

Lrs. G. Tage Nielsens efft.

Sorø Akademis I. Skovdistrikt

Har De kakkelovnen, har vi brændet

Telefon 125

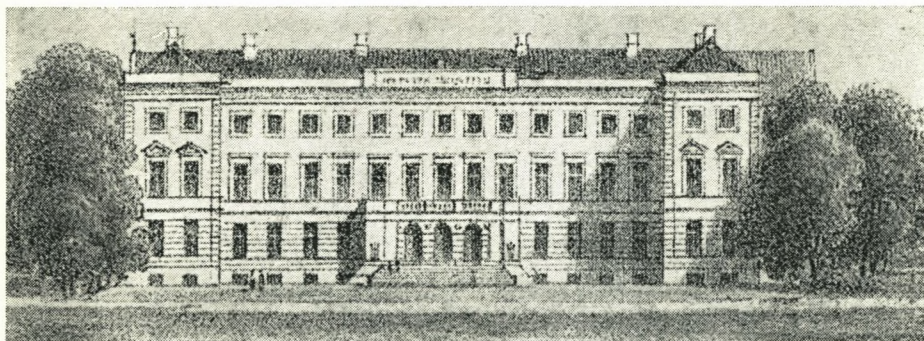
Erik Pontoppidan

Landsretssagfører

Byen 6530

Nørregade 13

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

MAJ 1962

47. ÅRGANG

NUMMER 5

Soransk Samfunds 100 års jubilæum

Lørdag den 14. april 1962

Samfundets bestyrelse og jubilæums-skriftets forfattere fik fuld valuta for det ikke ringe arbejde, der gik forud for festlighederne. Jubilæet fejredes med manér; alle uden undtagelse oplevede en fornøjelig, værdig og minderig dag, hvorfor der først og fremmest skal lyde en tak til dem, der gav deres tid og kræfter. Nu vil folk muligvis sige: Nu sidder han og roser sig selv — ingenlunde! Jeg er kun red. af bladet, men ikke medlem af bestyrelsen.

Fra alle kanter i ind- og udland stævnedes gamle soranere (Nestor var Hans Elving, pr. '90) til »stedet, hvor vi havde hjemme«, som digteren C. C. Hoffgaard udtrykte det i en lille poetisk »opsang«, hvori han bebudede at ville afhente og befordre tre gl. soranere til Sorø.

Med Phileas Fogg'sk præcision rullede Hoffgaards auto kl. 10,40 op ved Højagervej; undertegnede blev læsset på; ad Nordsjællands underskønne riviera bevægede vi os til Lundehave, hvor formanden minsandten ikke havde glemt, at han skulle give møde; tredje gang standsede vi på Falkonergårdsvej for at optage den store fhv., der brummende og sønderdelende den sidste rest af sin rimeligvis asketiske frokost erklærede, at vi kom to minutter for tidligt.

Ad den flade Roskilde landevej, spegepølsevejen, tøffede vi videre, frem til de forårsbristende skove nord for Ringsted, videre gennem det historiske Midsjælland, hvor Fjenneslev, Slaglille og Bjernede kirker gjorde minderne om Hvideslægten levende, og endelig nåedes Sorø.

I. Receptionen.

Efter at formanden havde nedlagt en krans ved mindetavlen på stengangen over faldne soranere, vrimlede man kl. 15,00 til reception i den grønne sal; tilslutningen var overvældende, traktementet — vin og kage — strakte langt fra til, men det tog man med godt humør. På sin vante raffineret-selvudslættende måde bød *formanden* velkommen: »Jeg har intet at gøre, andet end at være fuldstændig receptiv og passiv«. Gaver strømmede ind: Fra skolen ved rektor Østergaard interessante arkivalier, fra lærerkollegiet ved lektorerne Balslev og Nordahl Svendsen to bordbannere (splitflag med Phønixfuglen) og en raffineret indbunden gæstebog, en karakterbog, bemærkede Nordahl; to billeder af Akademiet i det 18. og 19. årh. var elevernes gave ved Jesper Maarbjerger og Finn Skovfoged Jensen, og Helge Hørby, cricketklubben »Soranernes« formand, vakte jubel med en lille mascot, en cricketsspiller.

Dertil buketter og blomsterdekorationer fra kurator, skolen, eleverne, Sorø byråd, Carlsbergbryggerierne og Herlovianersamfundet. Blandt gratulanterne sås den Sorøborgmester Mogens A. Carlsen, Herlovianersamfundets formand, prof. Flemming Tolstrup samt undervisningsminister K. Helveg Petersen og frue. (Det dryppede også på degnen: To elever fra skolebladet »Sic« overantvortede mig en stor konvolut (30×40 cm), hvor ud af jeg undrende uddrog et fint tryk: Taler ved kong Christian den Syvendes Fødsels-Dag den 29. Januarii 1773, holdne paa Sorø Ridderlige Akademie«, fint,

uberørt tryk fra Jonas Lindgrens Enke, Sorø. Mit hjerte svulmede).

II. Generalforsamlingen

i Lovsangssalen kl. 16,00 havde samlet ualmindelig mange deltagere. *Brøndsted* bød velkommen til denne særlig bemærkelsesværdige generalforsamling på Samfundets 100 årsdag og priste den forståelse, man fandt hos skolen. Lrs. Erik Severinsen, der foresloges til dirigent, så tilpas overrasket ud. — *Brøndsted* aflagde den traditionelle beretning, mindedes først de i årets løb afdøde medlemmer, redegjorde for årets begivenheder: Fester, soranerfrokoster, hvor de unge også deltager (»vi kan ikke undvære dem«), sportskampe, arbejdet med jubilæumsbogen med tak til medarbejderne og Carlsbergs mindelegat, jubilæumslegatet, som har overskredet de 50.000 kr. (man håber på det dobbelte beløb), den udvidede rusfest til efteråret med deltagelse af damer og Soraner-Bladet, det betydningsfulde bindeled med tak til red., som, »når han tænker sig om, ved alt på denne jord«.

Beretningen godkendtes; det samme var tilfældet med *Brinckers* forelæggelse af Samfundets regnskab og budgettet for 1962. Brincker fremsatte derpå bestyrelsens forslag om en kontingentforhøjelse til 25 kr. samt for juniorer og oldinge over 70 kr. 12,50. Forhøjelsen motiveredes bl. a. med, at Soraner-Bladets økonomi måtte stives af. *Poul Lorenzen* mente optimistisk, at flere gamle måske frivilligt ville betale det ordinære kontingent. Kort bemærkning fra *Steincke*: Jeg gør det! *Otto Hagemann*, der af og til læste bladet,

mente, at man kunne slække på papi-
rets kvalitet, lade bladet udkomme ni
gange i stedet for ti og kun bringe det
væsentlige : meddelelser om gamle
soranere. Herimod protesterede *Hoff-
gaard, Ebbe Friis* og *red.*: Bladets ni-
veau må ikke sænkes, hvis der kom-
mer færre numre, går I glip af meget!
Kontingentforhøjelsen vedtoges.

Svend Clausens regnskaber for Sam-
fundets fonds og legater godkendtes;
han oplyste, at det kunne blive nødven-
digt at ændre legatbestemmelserne, så
at disse ikke kolliderer med ungdom-
mens uddannelsesfond.

Severinsen gav meddelelse om de 200
raske gamle soraneres stipendium; det
ville måske være betimeligt at slå de
enkelte beløb sammen under ét og gi-
ve dem til en, der har fuldført sine
studier. *C. C. Hoffgaard* erholdt ligele-
des godkendelse for Soraner-Bladets og
Soraner-Bladets fonds regnskaber; han
takkede annoncørerne, der nærmest
handlede i veldædigt øjemed.

Af bestyrelsen afgik *Svend Clausen*,
Brincker, C. C. Hoffgaard og *Dan Ibæk*
efter tur; de tre første var villige til
genvalg, mens *Ibæk* ønskede at fra-
træde. Nu indtrådte generalforsamlin-
gens første clou: Rektor *Østergaard* fo-
resloges som nyt bestyrelsesmedlem;
meddelelsen herom fremkaldte »orkan-
agtigt« bifald. For første gang blev
skolens rektor medlem af bestyrelsen;
rektor takkede for valget, men reser-
verede sig ret til at træde tilbage, hvis
forholdene krævede det. Som nyt ju-
nior-medlem foresloges og valgtes *Ha-
kon Skardhamar* (s. '59), *Regensen*; han
var efter *Clausens* udsagn højlig kva-
lificeret, efterdi han i flere år havde

været *Ibæks slavekarl* : hjulpet til ved
arrangementerne. Den fortræffelige
Carl M. Reislev genvalgtes med akkla-
mation som revisor (han udfører det
store revisionsarbejde med Samfundets
midler til kammeratpris).

Generalforsamlingens andet clou var
forslaget om udnævnelse af æresmed-
lemmer; formanden forklarede, at
Samfundets fire sidste formænd havde
gjort sig højt fortjent i deres virke. De
fire store profeter ere: Fhv. direktør
for statsskovbruget *Poul Lorenzen*, spa-
rekassedirektør *Herluf Krog-Meyer*,
generalmajor *Carl Jacobsen* og lands-
dommer *N. V. Boeg*. Vældige klapsal-
ver forulempede ens trommehinder.

Under »Eventuelt« bad lektor *Nor-
dahl Svendsen*, om man venligst ville
betænke fysiksamlingen videnskabeligt
og praktisk. På samlingen var der hen-
stillet tre kasser øl fra Harboe i Skæl-
skør; jubel og forventning; dog gaves
der intet øl, før apparaterne var beset;
markedet lå nu lidt flovt. *Clausen* gjor-
de opmærksom på lektor *Balslevs* ud-
stilling af gamle elevbilleder (her kun-
ne man skue sig selv i fostertilstand,
før Phønixfuglen udfoldede sig. *Red.*),
og meddelte, at 10 gamle geværer fra
soldaterkorpsset senere ville blive bort-
auktioneret til fordel for skolens ter-
rænsportsforening, som manglede buk-
ser! *Mackeprang* talte muntert om ar-
kivet, der efter arkivar *Saxtorphs* ud-
talelser ønskede sig alt. Endelig tak-
kede *Severinsen* bestyrelsen for den-
nes arbejde, *Brøndsted* lod boomeran-
gen vende tilbage til *Severinsen* med
skyldig tak, kl. ca. 17,00 endte det hele
i idyl.

III. Festmiddagen kl. 18,30.

Postgårdens store sal var fint udsmykket med en festlig vægfrise, illustrerende skolens liv gennem århundrederne, med Phønixfuglen over formandspladsen. Mesteren herfor var maleren *Knud Raaschou-Nielsen*. På bordet prangede skønne blomster, opsatser og fire kandelabre, to af gammelt fransk sølv, to af gammelt engelsk plet, Samfundets gave til skolen. Det officielle ceremoniel ledes på udmærket måde af Svend Clausen. Man fandt hurtigt sammen, og aftenen igen summede det med livlig samtale og muntre historier. For ret at befordre appetitten bød Brøndsted kort velkommen, hvorpå 235 sultne munde gav sig i færd med at bestride menuen (kold fisk i mayonnaise, oksefilet, ost samt Postgårdens specialitet: Gâteau postillon med dertil hørende excellente vine).

Da første ret var kold, skete der ingen ødelæggelse ved, at *Brøndsted* tog ordet: Med stor glæde holder jeg tale for vor skole. Jeg takker rektor for velvilje fra skolens side, kunstneren *Raaschou-Nielsen* for udsmykningen, lektor *Balslev* for den interessante udstilling af fotografier. For jubilæumsskriftet skal forfatterne have tak: *Schjærffs* bidrag indeholder hverken for meget eller for lidt, smukt og lige-til giver det det rette; *Kai Hørby* har ydet et selvstændigt og fortrinligt stykke historisk forskning, *Brincker* en bister og streng, af ærlig vrede båret fremstilling af statens misbrug af skolens midler, *Thorlacius-Ussing* har kyndigt foretaget billedudvalget. Jeg selv har bidraget med én side (foror-

det). Jeg vil bede rektor modtage dels et pænt indbundet eksemplar af »*Academia Sorana*«, dels de fire kandelabre, der skal oplyse, hvad skolen har været for os. Videre skal jeg have den glæde at overrække diplom og guldnål med roset til æresmedlemmerne. (Dette skete under stor højtid og kraftigt bifald. De tre var til stede, landsdommer N. V. Boeg var på rejse).

I seks år har jeg gået på skolen; som en lille beklemmt dreng kom jeg hertil fra barndommens præstegård; men jeg fik gode år hernede, især i gymnasiet. Skolen har været en vugge for livet, et grosted med gode kammerater og gamle, kloge lærere og enkelte nye (*Holten* fremhævedes særligt). Jeg mindes de forskellige rektorer og takker rektor *Østergaard*, som jeg er overbevist om vil komme til at betyde meget for denne skole og for det gode forhold mellem Soransk Samfund og skolen. Et leve for skolens overhoved og derigennem for vor gamle udødelige skole.

Herlovianersamfundets formand, prof. *Flemming Tolstrup*: Vi er af ét blod, I og vi, i mange år har vi delt godt og ondt; 1653 blev *Jørgen Rosenkrantz* leder både af *Herlufsholm* og af *Sorø*; han udførte i svenskekrigens tid et heroisk arbejde for at bevare de to skoler og kunne i dag have været medlem af begge skolesamfund. Hjertelig til lykke til *Sor. Samf.*; gid dette endnu i mange år må samle dem, der har »sejlet på Phønixfuglens vinger«. *Sor. Samf. leve!*

Rektor Arne Østergaard: 1862 udtalte redaktør *Carl Bille* ved Samfundets fest i december, at det var soranernes

pligt at realisere Phønix-tanken. Sorø Akademi skulle som fordum blive et arnested for danskhed og frihed, et hjem for åndens og hjertets adel. Vel formede skolens fremtid sig ikke helt, som Bille havde tænkt sig. I dag er skolen en kostskole med sit særlige præg, formet og beskyttet af den naturskønne egn, af kirken og historien. Gennem 800 år har unge søgt hjem og uddannelse her, dette er Phønix-tanken. Frederik II's tanke, at uddanne 30 adelige og 30 ikke-adelige drenge, betyder i nutiden, at her skal uddannes unge fra hele det danske samfund. Under forskellige former har dette fundet sted, og mange har været taknemmelige herfor; smukt udtrykt af Johan Bülow, elev på Akademiet 1768—71: »Var jeg den gang død, havde jeg ladet sætte på min Gravsteen: Her ligger den, som var til i 19 Aar, men som kun levede i 3 Aar«. Taknemmelighed og trofasthed har Sor. Samf. i dag givet udtryk for ved gode gaver; Bille sagde 1865 i rigsdagen, jeg er ikke blevet forgyldt på Sorø Akademi, men jeg har der fået det, der er mere værd. Sor. Samf. leve! (Meget stærkt bifald).

Poul Lorenzen: Jeg er en gammel elev i mimrealderen; min tiptipoldefar var soraner, og jeg har i øjeblikket en dattersøn hernede. Aage Lind, forfatter til en af de bedste soranersange, siger: »Vi var en flok fra øst og vest«, overalt gør kammeratskabet sig gældende, uanset alder; soranerne har filialer over hele verden, og til kammeratskabet regner vi rektor, lærerkolleget og drengene hernede.

Fra fire gamle drenge skal jeg sige tak for æresbevisningen, det har glæ-

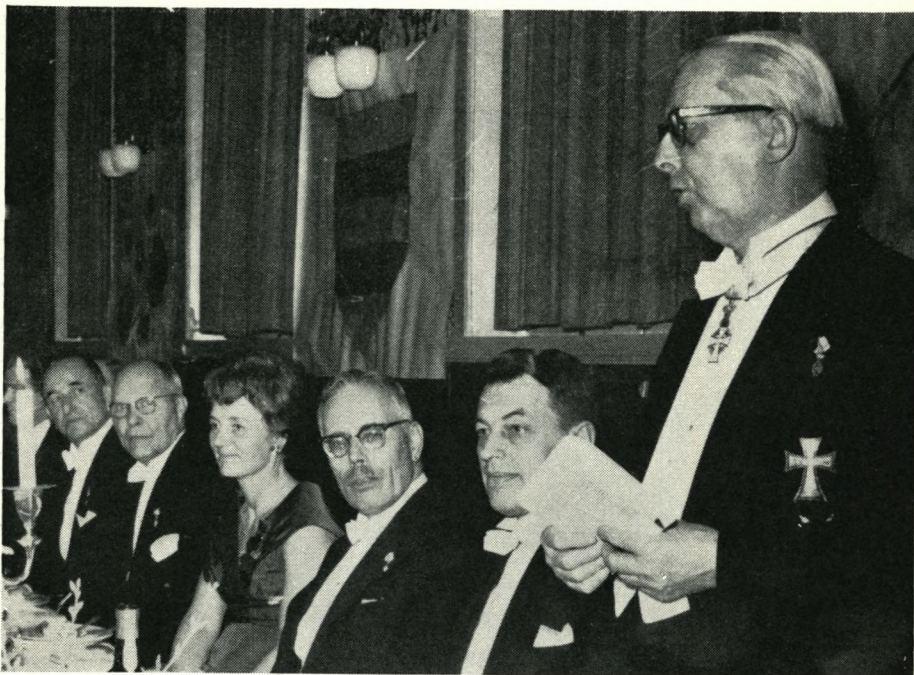
det vore gamle hjerter, og oven i købet har vi hjulpet Samfundet ud af en forlegenhed, det stod jo uden æresmedlemmer! Når jeg tænker på min karakterbog, må jeg knibe mig i armen og sige: Er det jeg, eller er det ikke jeg? Men selv den mest hårdkogte matematiker går ikke ud fra Sorø uden at have fået noget i blodet af det, der hedder humaniora. Et leve for det det soranske sammenhold — vivat, crescat, floreat!

Kurator Koch: I nutiden er der noget, der hedder bladdød; denne undgår dog Ministerialtidende, da den oprettholdes af staten. I dette blad meddeles under 11. januar 1960, at stiftelsen Sorø Akademi til skolen overdrager brugsretten til Akademiets bygninger. Det betyder, læst mellem linierne, at Stiftelsen ser det som sin opgave at værne om skolen, om kirken, om stedets skønne natur og historiske minder; på flere punkter falder Sor. Samf.s formål sammen hermed. Samfundet har ved den store Sorø-Bog og den nye »Academia Sorana« indlagt sig stor fortjeneste, derfor tak for dets indsats; lykke og fremgang i tiden der kommer. Et seksfoldigt leve for Sor. Samf., og gid Soraner-Bladet aldrig må lide bladdøden.

Fhv. minister K. K. Steincke: Nervøsitet i forbindelse med min kendte beskedenhed har altid voldt mig besvær som festtaler. Alligevel turde jeg ikke sige nej, da jeg rimeligvis ville være den eneste, der var gammel soraner for de 100 år siden eller i hvert fald i forrige århundrede, en for vor tid helt ukendt og ufattelig verden.

Til Sorø kom jeg som et forkælet

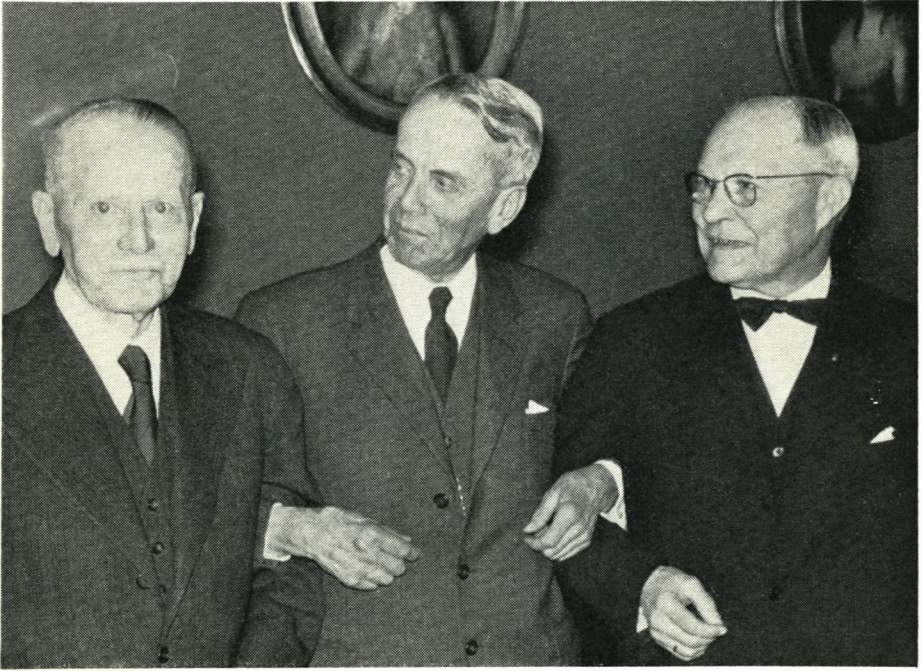

Fra højre til venstre: Prof. Brøndsted, rektor Østergaard, prof. Fl. Tolstrup, fru rektor Østergaard, sparekassedir. H. Krog-Meyer og dir. (Carlsberg) J. L. Dahlerup

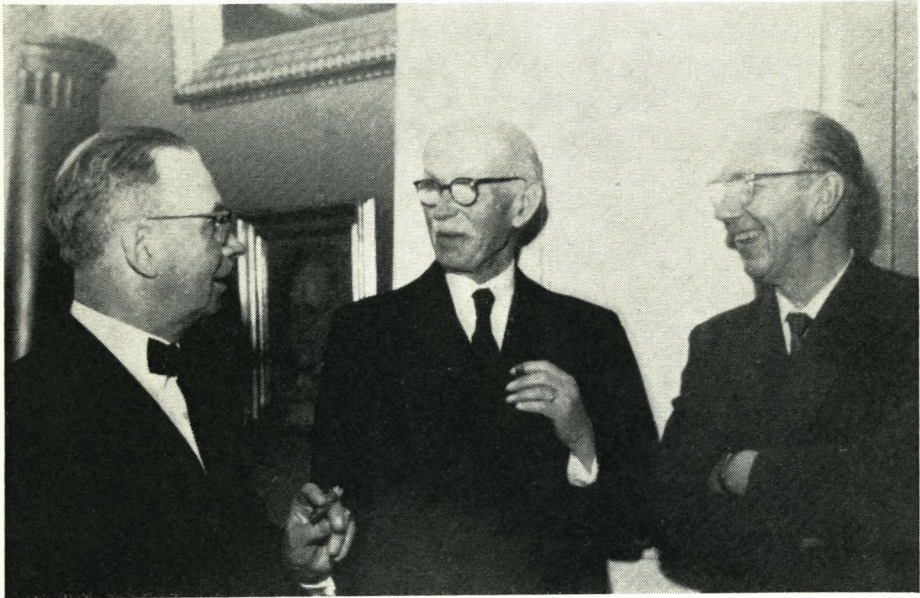

Fra festmiddagen. I baggrunden ses maleren K. Raaschou-Nielsens fine frise

Tre æresmedlemmer, fra venstre: Generalmajor *Carl Jacobsen*, fhv. statsskovdir. *Poul Lorenzen* og sparekassedir. *H. Krog-Meyer*

Fra venstre: Prokurist *Niels Bonnesen*, grosserer *Hans Elving* og godsejer *K. Jørnild*

enebarn; her sloges man, man levede yderst spartansk, uden kendskab til alkohol, jazz eller anden erotisk afspadsering. Eleverne kunne opdeles i åndsaristokrater og nævearistokrater; jeg hørte ikke til de sidste, men klarede mig ved drilleri, ironi og frækhed, i finere kredse betegnet slagfærdighed.

Lærerne var en samling ud- og indvendig særprægede originaler, som jeg i 5 år forgæves kæmpede for at civilisere; men det var jo også på den tid, hvor drengene skulle rette sig efter lærerne og ikke som nu omvendt.

Den mest originale »snyder« var »gåsen«, alias rektor Barthomæus Hoff. Han var drastisk, vittig og fuld af lune, politisk reaktionær med dyb foragt for det demokrati, der gjorde en simpel landsbydegn som I. C. Christensen til kultusminister — dengang hed det ikke kulturminister! Hans foragt slog dog om, da han senere blev dekoreret af samme. Blandt de andre lærere var aristokraten Eugène Ibsen, der efter sikkert forlydende var søn af en forlængst afdød konge. Dette er dog aldrig blevet bekræftet, da han var født, længe før jeg fik gennemført loven om udenfor ægteskab fødte børns navn og arveret efter faderen.

På skolen raslede det med lussinger og andre straffe. Disse forhistoriske tilstande gav sig hos mig udslag i en fristil på 41 sider, hvori jeg afskaffede kongemagt, arveret og militærvæsen. hvilket dog — såvidt jeg har kunnet følge med — ikke er helt gennemført endnu. Af lærerne betragtedes jeg som anarkist og ateist, af kammeraterne som åndssvag — undskyld evnesvag, et udtryk jeg ikke rigtig kan forsone

mig med, da det jo omfatter alt for mange.

Alligevel var det 5 udbytterige år. Den særlige opdragelse med orden og disciplin, det fælles kammeratskab ydede gode betingelser for den hjertetsdannelse, det borgersind, som kendetegner en gentleman: herrefærd med tjenersind, og som også har udmærket mange kendte, ja vel også ukendte gamle soranere. Derfor et trefoldigt leve for skolen.

Svend Clausen takkede til slut de mange, der havde skænket Samfundet gaver, og oplæste nogle telegrammer; landsdommer N. V. Boeg digtede: Mens over Hellespont jeg svæver, mit fyldte glas for Sor jeg hæver.

Og hermed var festmiddagen til ende.

IV. Kaffe og punchesold.

På forskellig måde styrede forsamlingen nu mod Akademiet, nogle til vogns, andre til fods, forhåbentlig med benyttelse af begge fødder og ikke som ekvilibristen Holberg, om hvem prof. Paludan i sin litteraturhistorie fortæller: »Efter halvandet års ophold (i Paris) fik han lyst til at se sig videre om og vandre, atter *tildels på sin fod*, til Marseille«. Efter en hastig indtagelse af kaffe med »avec« placerede man sig i festsalen til punchesoldet med lektor *Nordahl Svendsen* som en fortræffelig magister bibendi. De mange levende lys (ordnet af fru rektor Østergaard) skabte en særlig stemning. Nordahl mangler som bekendt ikke ord, men de gamle soranere gav ham intet efter på det område, den ene efter den anden parlerede med sin bedste soranerhistorie; her scorede *Poul Lorenzen*

førsteprisen med beretningen om dannelsen af ministeriet Frijs 1865: Lensgreve Krag-Juel-Vind-Frijs havde til sit ministerium allerede udvalgt to andre soranere. Han manglede stadig en indenrigsminister, man sad og drøftede forskellige emner, da Frijs pludselig udbød: Lad os se engang, hvem var der ellers i klassen?

Et særlig muntert indslag var auktionen over soldaterkorpssets gamle geværer; auktionsholderen, advokat *Max Ebert*, Roskilde, suggererede buddene op til det fantastiske, så de 10 gamle skydere indbragte over 1500 kr., så der blev bukser af det skind til terrænsportsforeningen. Med velvalgte citater af Oscar Wilde, Salomos ordsprog, Hol-

berg, Goethe og Baggesen motiverede *Otto Mackeprang* en tak til bestyrelsen, hvis udgifter på regnskabet figurerede med det rørende beløb af 30 kr. Ind mellem talerne afsang man flere sange af *Anders Mandrup*, fru *Ellen Roeszler Boserup* og *frater soranus*; forfatterne fremkaldtes og hyldedes, dog ønskede *Frater Soranus* efter *Steinckes* meddelelse at være anonym. Den lille Sorø-sangbog benyttedes også flittigt; med »Hellig er vor ungdoms lyst« endte soldet; hele Sorøtiden med dens glæder og alvor steg forunderligt frem for tanken, man ønskede sig tilbage til den trygge skoletid og begav sig til en velfortjent hvile efter en festdag, der aldrig vil glemmes. *Poul Schjærff.*

Soranerfrokosten

TORSdag DEN 3. MAJ 1962

Angående indledning til dette frokostreferat henvises til Sor.-Bl.s majnummer i fjor — også i år faldt majfrokosten nemlig på børnehjælpsdagen, og de stemninger, dette støjfænomen fremkaldte hos en landlig idylliker, er de samme; fra sit høje stade stirrede vor første fødte enevoldsmonark *Christianus Quintus* ned på den gemene hob: »Slig larmen ville ma foi ikke blive tilladt i min tid!« Majestæten måtte forblive på sin hest, medens jeg kunne søge ly på »Grand«.

Skønt flere af os nys havde fået »talt ud« ved jubilæumsfesten, havde dog 21 indfundet sig — årgangene 90 til 59; blandt de unge sås vort nye bestyrelsesmedlem *Hakon Skardhamar* med det skønne skæg.

Som sædvanlig bød *Clausen* velkom-

men og lod skolen leve længe. *C. C. Hoffgaard* motiverede formandens fraværelse med, at denne opholdt sig på *Thyras* gamle vold *Danevirke* for som medlem af en tysk-dansk komité at påse, at dette historiske sted kan forblive forholdsvis intakt, når vi engang får det tilbage!

Man havde lejlighed til nærmere at beskue de to bordbannere, som Sorø's lærerkollegium havde skænket Samfundet; dog kunne disse pragtstykker ikke helt aflede opmærksomheden fra dagens hovedret, en saftig mørbradkoetelet med spejlæg. Efter en passende tids gumlen forklarede *Clausen*, at vi »i vor midte« havde vort nye æresmedlem, *N. V. Boeg*, der fra sin udlændighed havde hilst Samfundet med et versificeret telegram; det var os en glæde at se ham, han var hjertelig velkommen og fik et leve. *N. V. Boeg*, der bar æresnålen med roset, takkede

for de smukke ord og for æresmedlemsskabet; han havde i sin høje alder modtaget forskellige udmærkelser, men særlig pris satte han på denne, og han havde straks truffet foranstaltninger til at få æresmedlemsbrevet indrammet. Landsdommeren gav forskellige eksempler på, at det ikke var så slemt at blive ældre; så tilfaldt der en flere æreshverv (som ved en kongres i Athen at få overdraget affattelsen af en resolution ang. international bagageordning), og rundt om søgte hjælpssomme kvinder at jævne ens vej. Landsdommeren udtalte sine bedste ønsker for Sor. Samf., som fik et leve.

Clausen takkede Boeg og fortalte om vor kammerat Richard Rørdal (r. '29), nu mr. Alexander (da ingen kan sige Rørdal på amerikansk); han emigrerede for nogle år siden fra sin cykelforretning i Ny Osted; brød efter nogen tid op fra sit bosted, købte en bil og styrede med sin nys ægtede hustru (bankassistent) til Los Angeles; hustruen fik ret hurtigt en stilling, mr. Alexander lod trykke 25 brevkort, som han uddelte som reklame for sin malerforretning; han satte sig ved telefonen og ventede — ventede i tre uger, og nu går forretningen »strygende«. Ydermere fremviste Clausen de to Sorøbilleder, gaver fra skolens elever.

Björning, der havde troet, at mine ord fra sidste referat, at han selvfølgelig ikke kunne tie stille, indeholdt en kritik, var heldigvis ved en lille samtale med mig før bordet blevet overbevist om, at dette intet havde på sig, hvorfor vi atter havde den glæde (selv om jeg ikke kan udtrykke mig så stilfuldt som landsdommeren) at få en

lille munter anekdote fra den gode kammerat, hvis tilværelse bæres oppe af humor og livskunst.

Så var det slut, en helt igennem god soranerrigsdag var afviklet, og vi mødes til nye epokegørende drøftelser torsdag den 7. juni med godt humør og mild sarkasme.

P. Sch.

Min fødeby

(14. APRIL 1962)

Jeg hilser dig, min fødeby,
hvor mindets klokker kimer,
du skænkede sindet liflig ly,
du gav mig gyldne timer.

Mit gamle hjem, »det gamle sted«,
ret aldrig vil jeg glemme,
her fandt en ædel digter fred,
her lød hans skjaldestemme.

Når månen lyste mild og klar,
og stjerner sælsomt glimted,
på dybe spørgsmål fik han svar
og evigheden skimted.

Min gode far, min fromme mor,
de præged mig for livet,
ved kærlig færd og milde ord,
tak for, hvad I har givet.

I Hvide-kirkens høje hus,
med ædle, hvalte buer,
jeg hørte fortids mindesus,
her flammed sagas luer.

I stille bo, ved søens bred
en digter uden mage,
hvor sol gik ned i vesterled,
fremmaned Volmers dage.

Du gamle skole, gamle Hoff,
hvor varmed I mit hjerte,
hav tak, du livets filosof,
for alt, hvad du mig lærte.

Den grønne skov, dens bladekrans
med mystisk magt mig dåred,
her så jeg elverpigens dans,
der hun hr. Oluf såred.

Jeg hilser dig, min fødeby,
du drager og du binder,
det gamle sind blir ungt påny
ved Sorøtidens minder.

P. Sch.

Paul Nedergaards Præste- og Sognehistorie

I hundredåret for Grundloven af 1849, der skabte begrebet »Den danske Folkekirke« påbegyndte pastor *Paul Nedergaard* sit store værk »En dansk Præste- og Sognehistorie«, der oprindeligt skulle omfatte hundredåret 1849—1949, men i de regelmæssigt udkommende hæfter føres à jour til dato. På grundlag af: 1) personlige notater gennem mange år, 2) skemaer, udsendt 1944 til præsterne, 3) meddelelser, indkaldt gennem pressen fra præster, lærere og interesserede lægfolk, 4) håndbøger og enkeltværker er værket udarbejdet. Formålet er, som titlen angiver, at skildre sognelivet i hele vort land og at forelægge en præstehistorie.

Indsamlingen, studiet og bearbejdelsen af dette mægtige stof er et kæmpearbejde, men Paul Nedergaard magter opgaven. Veloplagt udsender han med påskønnelsesværdig præcision hæfte efter hæfte; der berettes ikke alene de nøgne fakta, men skildringen får liv ved fornøjelige karakteristikker af sjællændere, fynboer, lolliker, falstrin-

ger og jyder, et bidrag til at analysere dansk folkekarakter; dansk natur belyses med kærlig forståelse af landsdelenes særlige præg; kunst, litteratur og videnskab medtages for at fuldstændiggøre billedet, og endelig rummer værket en rigdom af personskildringer, præster og kirkeligt ydende lægfolk. Der ydes uendelig meget mere, end titlen lover. Det store værk læses med interesse, udbytte og velbehag — begynder man på et hæfte, er det vanskeligt at holde op.

Indtil nu foreligger 52 storhæfter; hvert hæfte nærmest en hel bog; hidtil er fuldført fem bind: Københavns stift, Roskilde stift, Fyns stift, Lolland-Falster stift, Aalborg stift samt 9 hæfter af Viborg stift. Man kan tegne sig for hvert stift alene, og hvis man ikke ønsker det hele værk, derved erhverve sig det, der særlig interesserer en. Særdeles værdifulde er de udførlige registre, der let tillader at finde og følge de enkelte personer.

Et patronat af folk, der er kyndige på området, skal overvåge og sikre værkets fuldførelse.

Man må være Paul Nedergaard meget tak skyldig for dette arbejde; enhver åndelig interesseret kan deri hente oplysning og belæring, hvorfor det anbefales varmt at forskafe sig bogen eller dele deraf. Rundt om skildres gamle soranere, så præstehistorien har også her sin mission.

P. Sch.

Obs.!

Batøk Fik-Fak

Stor kamp mellem Herlovianerne
og Soranerne

den 31. maj Kl. 10

(Kristi Himmelfartsdag)

Charlottenlund skov ved slottet.

Kom talrigt og hak i!

Den gamle Postgaard i Sorø

Soranske skitser VII

Det gamle hotel er stadig som før,
dog nænsomt gjort helt moderne.
hvor før var en port, er nu en dør.
Den ændring godtages gerne.

Her sov man uroligt den første nat
for mere end fyrre år siden,
da barndomshjemmet man havde
forladt
for i Sorø at sanke sig viden.

Til pilgrimsture i samlet trop
soranere ofte trænger,
og hver gang standser man gerne op,
hvor Postgaardens posthorn hænger.

Den gamle Gård har en dragende magt
på mangan gammel soraner.
Kulinariske glæder har tit den bragt
de forvante soranske ganer!

frater soranus.

Dødsfald

Fhv. trafikchef Harald V. Fiedler

* 6. juni 1867 — † 23. marts 1962

Fra Rosario i Argentina kommer meddelelsen om, at fhv. trafikchef Harald Valdemar Fiedler den 23. marts er afgået ved døden, 94 år gammel. Han fødtes i Sterrede ved Holsteinborg 1867, kom 1878 på Sorø og tog studentereksamnen 1886, påbegyndte en militær karriere, men drog allerede 1890 til Argentina, hvor han blev assistent ved den engelske jernbane Argentina-North East-Railway; her nåede han, takket være sin store dygtighed, en chefpot,

der ellers var forbeholdt engelske borgere. Omkring 1920 tog han sin afsked og levede i Rosario sammen med sin hustru, af italiensk slægt.

I det fjerne glemte han hverken Danmark eller Sorø; flere gange har han leveret bidrag til Soraner-Bladet, og i et lille brev til mig skriver han: »Tiden går fremad, og meget forsvinder i den gamle tankegang; men hos barnet fra Sterrede og Holsteinborg og drenge fra Sorø mistes ingen erindring, de er hos ham, ikke engang imellem, men altid«, og hver gang udtrykte han sin glæde over at få bladet tilsendt.

Harald V. Fiedler var en sjælden retsindig mand; rundhåndet åbnede han sit hjem for danske, som han bi-stod med råd og dåd.

Slægten Fiedler har gennem mere end hundrede år haft tilknytning til Sorø; faderen og dennes to brødre blev alle studenter fra Sorø; Harald V. Fiedlers søster var Astrid Ragnhild Fiedler, gift med birkefuldmægtig Alfred Jensen i Sorø og moder til fem børn, alle gamle soranere (se nærmere herom Sor.-Bl., 42. årg., s. 46).

P. Sch.

Efterslet fra en tur med soldaterkorpset

Da under punchegildet på *Soransk Samfunds* 100 års dag nogle af de gamle soldaterkorpsgeværer blev solgt ved auktion til pæne priser, og der blev saluteret med knaldhætter under talerne, rant en hændelse fra skoletiden mig i hu.

Det må vist have været 1899 og dagen efter »Den store Soldatertur« med

adjunkt Lauritzen, »Lafritz«, som overgeneral. Vi sad i I. klasse og havde time med adjunkt Nissen, som senere kom til Kolding og nu forlængst er død. Han stod ved den sorte tavle med ryggen til klassen, da *Gudmund Effersøe*, den berømte kricketspiller med det lodrette boldtræ, død som kredslæge i Mariager, i kådhed gjorde fagter, rent ud sagt rakte næse. Til alt uheld vendte læreren sig pludseligt.

»Kom herop«, lød kommandoen, og Gudmund måtte op til katederet, hvor der blev lukket op for spanskkrøret. »Stram«! Og Effersøe strammede, hvorpå Nissen, som var rasende, drev ham et slag af al magt.

Der lød et brag, og den blå røg stod ud af drengens bukser, alt medens han sprang rundt og klaskede sig på låret, hvilket ikke var mærkeligt, da der var gået ild i lommeforet. »Pyh, hvad er det, her lugter af«, udbød adjunkten. »Det er vist det her«, sagde Effersøe og trak nogle forbrændte rester af foret ud. Han havde efter soldaterturen haft en del af de små, lyserøde knaldoblater i lommen, og det hårde slag havde fået ammunitionen til at gå af.

Jeg erkender, at historien lyder usandsynlig eller stærkt oppyntet, men det er den ikke. Der lever endnu øjenvidner: Pastor *Engsig-Karup* (Skanderborg), overlæge *Kai Thrane* (Svendborg) og *Sophus Th. Holst Weber* (generalkonsul i Holland).

Poul Lorenzen.

Terrainløbet i Sorø

DEN 25. MARTS 1962

havde i år samlet større deltagelse end tidligere, idet ialt ca. 30 gl. soranere, fordelte i 6 grupper, stillede veloplagte til dysten med 5 grupper af soranere.

Det snart traditionelle løb (det var i år 8. gang) foregik i Sorø Sønderskov omkr. »Navnebøgen«, Flommen, Ege-

vang, Chr..minde, Veddebanen, »Over-skæringsbakken«.

Der var vel megen væde og sne på jorden og dertil en del fugt fra oven. Alt gik dog planmæssigt i det ret korte løb, hvor alle, som det var lovet dem, formåede at klare strabadserne.

Resultatet blev, at skolen i år vandt sin 5. sejr i denne dyst, men det var med et knebent gruppegennemsnit på 236 points mod gl. soranernes 233.

Efter løbet var vi gæster ved skolens middagsbord og beværtedes fint med kalvesteg og kage.

Som en fornem afrunding af denne dejlige Sorø-dag forelå en invitation fra lektor Stevns Hansen og frue til et meget fornemt og særdeles hyggeligt afternoon-party, hvori alle vi gl. soranere deltog.

»Dumbo«.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i juni:

4. Lærerinde *Nina Vestergaard Pedersen* (f. 1912), Kindertofte skole pr. Frederikslund.
5. Repræsentant *Eigil Gunnar Lillien-skjold* (f. 1892), H. I. Hansensvej 31, Vordingborg.
6. Repræsentant *Johannes Mogens Nellemann* (f. 1902), Stege.
7. Assistent *Dan Møller Frederiksen* (f. 1912), Sucré 3461, Buenos Aires, Argentina.
9. Købmand *Alfred Pedersen* (f. 1902), Stationsvej 5, Skodsborg.
11. Redaktør *Aage Hartvig Andersen* (f. 1912), Thorvaldsensvej 27, København V.
18. *Ernst Hugo Wegener* (f. 1877), på Sorø 1890—93.

19. Ingeniør Vilh. Aug. Lakjer (f. 1882), Raadmand Steinsallé 16 C, København F.
20. Georg Herluf Gyde Lund (f. 1882), på Sorø 1896—97.
24. Grosserer Holger Winther Højmark (f. 1882), på Sorø 1893—97.
24. Tandlæge Alex. Vilh. Mouritz Ponsaing Reumert (f. 1882), Kochsvej 6, København V.
24. Malermester Richard Rørdal (f. 1912), nu Rich. Alexander, 9206 National Blvd. Los Angeles 34, Calif., USA.
25. Prokurist Chr. Friedrich Bruhn (f. 1912), Jansvej 49, København S.
26. Repræsentant Hans Petersen Roed (f. 1897), s. '16.
27. Frk. Anna Margrethe Kisbye (f. 1892), Grundtvigsvej 8 C, København V., og fru Ellen Johanne Hansen (f. 1892), f. Kisbye, g. m. fhv. politimester Carl Johan Hansen, Holbergsvej 20, Sorø.
29. Forvalter Aage Budolph Hansen (f. 1912), r. '29, Gentofte?
30. Fhv. forpagter Hjalmar Lisborg (f. 1892), Riisskov.

*

Efter undervisningsministeriets indstilling er der ved kongelig resolution af 13. marts 1962 meddelt lektor Marcus Pedersen afsked på grund af alder i nåde og med pension fra embedet som lektor ved Sorø Akademis skole fra den 31. juli 1962 at regne.

*

Justitsministeriet har den 31. marts 1962 ansat sekretær i finansministeriet Stefan Gustav Krog-Meyer (s. '49) som fuldmægtig i politiet og anklagemyndigheden i 19. lønningsklasse fra den 1. april 1962 og bestemt, at han indtil videre fortsat vil have at forrette tjeneste ved embedet som politimester i Esbjerg.

*

Den 1. maj fejrede skovrider på Sorø Akademis 2. skovdistrikt, Th. Kaspersen (s. '17) 25 års jubilæum som skovrider på distriktet. Han residerer på den idyllisk beliggende skovridergård Fredskovsminde i udkanten af St. Bøgeskov. Allerede i skoletiden på Sorø modnedes tanken om at blive forstmand. Til den ca. 110 år gamle skovridergård hører 36 tdr land jord, som skovrideren selv driver.

*

Til efteråret trækker fhv. minister K. K. Steincke sig tilbage fra posten som direktør for Kryolitselskabet Øresund. Steincke indtrådte i direktionen ved koncessionsfornyelsen i 1939 ved en særlig ordning, idet statsminister Th. Stauning fandt det urimeligt, at Steincke skulle hæve ministerpension i mange år. Steincke måtte derfor opgive pensionen for direktørgagen (»Berl. Aften«, 25. april).

*

Mens vi er ved den store fhv., anfører vi, at han sammen med tre andre gamle soranere, i forbindelse med Samfundets 100 års jubilæum, til »Ekstra-bladet« 14. april har fortalt en lille skolehistorie. Steincke erklærer, at han i skolen var skrupuartig — altså adfærdsvanskkelig. Religionstimerne med hr. Petersen, kaldet »Peder«, kedede ham, hvorfor han en dag spurgte læreren, hvorfor apostelen Peder lod sig korsfæste med hovedet nedad. Dette resulterede i, at han blev vist ud på gangen. Da der derude var forbandet koldt, begav han sig ind i spisesalen og fangede an. Uheldigvis kom rektor Hoff i det samme ind i salen. Steincke måtte gå til bekendelse, men i stedet for en røffel sagde rektor blot: »Det er sandsynligt, at du vil have større udbytte af denne form for føde end af hr. Petersens, men bestræb dig alligevel på aldrig mere at gøre denne rare mand fortræd, lille Sten.«

Direktør Gunnar Knudsen giver et

bidrag til den udødelige »O.B.«s karakteristik. En kold oktoberdag bestemte rektor, at badningen i Sorø skulle være frivillig. Dette huede ikke »O.B.«, der videregav rektors besked således: »Drenge! Jeg skulle meddele fra rektor, at fra i dag er badningen frivillig.« Og da drengene jublede, tilføjede lektoren: »Fra mig selv vil jeg dog tilføje: Gud nåde og trøste den arme sjæl, der ikke går i vandet.«

Fhv. departementschef *Einar Cohen* fortæller om Georg Brandes, der en junidag 1902 fra sin talerstol ved Sorø sø om Grundtvig sagde, at dennes livsværk var en af de hjørnestene, på hvilke det bestående Danmark er bygget. — Denne lovsang til friheden i vor danske arv glemte den 17-årige Einar Cohn aldrig.

Højesteretssagfører *Jonas Bruuns* historie handler om en kammerat, der for to kr. var villig til at springe i vandet med tøjet på. De to kr. tilvejebragtes; drengen sprang i vandet, mødte pjaskvåd til den følgende time, fortalte, at han var faldet i vandet og bad om tilfaldelse til at løbe over for at klæde sig om. Læreren gav den ønskede tilladelse, men bad drengen meddele det til rektor. Denne gennemskuede historien og spurgte: »Hvad fik du for det?« — »To kr.«. Rektor tog derpå en stor nøgle ned fra væggen: »Lad os følges ad«. De vandrede over til kirken, her pegede rektor på kirkebøssen og sagde: »Plump i!«; daleren forsvandt i kirkebøssen, hvorpå rektor ikke uden venlighed bemærkede: »Spring så over og klæd dig om.« Den rektor, der således viste forståelse af drengesind, var H. Raaschou-Nielsen.

*

For tiden diskuteres oprettelsen af et tredje universitet og måske oven i købet af et fjerde. I glæden over denne kvantitetsforøgelse bør man ikke, siger prof. dr. phil. *Justus Hartnack*, Aarhus (»Berl. Aften«, 21. april), glemme,

at en institution ikke bliver et universitet blot ved, at man på tinge vedtager at kalde det et universitet; det bliver det kun, hvis det virkelig *er* det. Hermed mener professoren, at til et universitet hører der ikke blot penge (de kan skaffes) eller studenter (dem får man blot ved at knipse med fingrene), men universitetslærere, og har vort land tilstrækkeligt af kvalificerede? Langsom vækst af undervisningen og flere lærere i samme fag vil højne kvaliteten.

*

Kronikker m. m.

Prof. Sigurd Tovborg Jensen, Landbohøjskolen, belyser i en kronik »Naturfredning, jorddyrkning og landvinning« (Berl. Aften«, 19. marts), hvordan naturfredningens og jorddyrkningens interesser kan støde sammen. Høstudbyttet, der i dag er tre gange så stort som ved sidste århundredskifte, danner baggrunden for stigningen i levefoden, og med den stadige befolkningstilvækst (år 2000 vil der rimeligvis være 7½ mill. i Danmark) må dette udbytte forøges. Dette kan ske ved stadig at forbedre dyrkningsmetoderne og ved at udvide det dyrkelige areal, som der stadig gøres indgreb i ved gade- og vej anlæg, inddragning af jord til bebyggelse, idrætspark og militært øvelsesområde. Det gælder derfor om at skaffe mere areal til erstatning herfor; man yder fra statens side tilskud til omkostningerne ved indvinding af ny jord til opdyrkning; hederne er på 10 pct. nær forvandlet til agerland eller beplantede med nåletræer. Men dette er ikke nok; marsken og vadehavet langs Slesvigs vestkyst og de side engdrag omkring Ringkøbing-, Stadil- og Nissumfjord samt Skernådalen bør afvandes og udnyttes. En del af »havet omkring Danmark« bør tørlægges. Men får vi lov til det — taler man herom, istemmer hele fredningskoret »Du danske, friske strand med vilde svaners rede«, fingre-

ne væk fra den! Her kan jorddyrknin-
gens og naturfredningens interesser
støde sammen. Ønsket om fredning er
ofte udtryk for falsk sentimentalitet.
»Hvor mange af os er ikke blevet rørt
til tårer blot ved at høre melodien til
»Den gamle, den vaklende rønne« og
endnu flere måske over »Det gamle
træ, oh lad det stå, det må I ikke
fælde«. Naturens inderste væsen er
ikke idyl, det er en kamp, som kun de
bedst udrustede vil overleve; derfor
skal vi ikke frede en gammel stub el-
ler konservere en ruin med cement-
plomber, vi skal kæmpe mod naturen,
rydde op og plante nyt, skabe i vort
land ikke et museum for minder, for
botaniske og zoologiske rariteter, men
en arbejdsmark for travle og frie men-
nesker.

Mod disse synspunkter vender for-
manden for Naturfredningsrådet, prof.
dr. phil. R. Spärck sig (»Berl. Aften«,
6. april — »Naturfredning og jorddyrk-
ning«). Han hævder, at naturfrednin-
gen ser det som en af sine vigtigste op-
gaver at bevare landbrugsjorden net-
op som landbrugsjord. Naturfrednings-
rådet har af 2000 landvindingssager
kun standset lidt over 10, altså om-
kring 5 promille. Naturen bør ikke ud-
nyttes alene materielt, naturen har og-
så anden værdi; den har været og er
en af vore vigtigste inspirationskilder
for kunst og digtning, den er en nød-
vendig rekreation for industrisamfun-
dets mennesker, et landskab repræsen-
terer en fin tilpasning og ligevægt, man
bør derfor være forsigtig med at gribe
ind i denne ligevægt. Vor tids natur-
fredning er ikke sentimentalt føleri,
den skal — så vidt muligt — 1) sikre
og bevare det størst mulige antal arve-
anlæg i plante- og dyreverdenen (ved
at frede sjældne og uddøende arter), og
derved sikre forskningen arbejdsområ-
der — 2) den skal sikre den voksende
bybefolkning med den øgede fritid re-
kreative områder, 3) endelig skal den

sikre naturværdier mod planløs udnyt-
telse.

K. K. Steincke mener, at den direkte
skat på det store forbrug fra ethvert
samfundsmæssigt synspunkt er det
mest tiltalende og ønsker en offentlig
diskussion herom (»Direkte skat på
storforbrug; — »Politiken«, 9. april).
Allerede 1924 rejste Steincke spørgs-
målet inden for Socialdemokratiets
rigsdagsgruppe; en hidsig diskussion
med påfølgende afstemning gav Stein-
cke, der forlangte adgang til at agitere
for denne skattereform, flertal; Stau-
ning blev meget vred, men gjorde dog
nogle uger senere Steincke til justits-
minister; samtidig betegnede han gan-
ske vist Steincke som en flab.

Prof. Chr. Elling skriver fra en for-
årsrejse i vintervej om herrnhuternes
by, fransk i bunden, med tyske accen-
ter (»Indtryk i Christiansfeld« — »Po-
litiken«, 17. april).

Landsdommer N. V. Boeg anmelder i
»Juristen«, 15. april 1962 en fransk bog
om den internationale voldgift i privat-
retlige forhold. Den franske forsker går
stærkt ind for voldgift, beskæftiger sig
særlig med sit eget lands stilling til
problemerne, dog tillige med ret ind-
gående behandling af forholdene i en
række andre lande.

Hidtidige provisor ved Det kgl. Fre-
deriksberg Hospitals apotek Henrik
Lindgaard (s. '30) overtager fra 1. juni
ledelsen af Tagensvej apotek.

REDAKTION:

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor P. Schjærff.
Tlf. Rungsted 832.

EKSPEDITION:

Vesterbrogade 2 D, København V.
Direktør C. C. Hoffgaard, Central 1918.

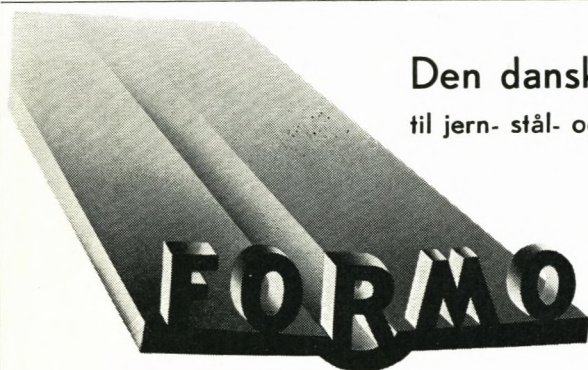
Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København.

PLAST-FLASKER til alle formål

EGET FORMVÆRKSTED
EGET SILKETRYKKERI

LERHØJ 15, BAGSVÆRD
TLF. (01) 98 55 55

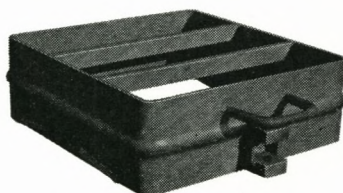
Den danske stålformkasse
til jern- stål- og metalstøberier

Leveres i størrelser
og udførelser
efter ønske

STAALKONTORET

Malmøgade 7 . København Ø

Telefon Tria * 6625

*Krystal - Glas - Porcelæn***Nørregades Glashandel**

NØRREGADE 30 - KØBENHAVN K - CENTRAL 12.922

Tlf. 4 - 134

1. kl. værelser og smukke

selskabslokaler

Største og førende

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ**MENMARK**

H. Mortensen & Søn

Byens moderne tøjmagasin

Storgade 40 - Sorø

Frederiksborgg. 8, Kbh. K.

Schweizerpl. 2, Slagelse

Herlev Bygade 22, Herlev

Sorø Beklædningsoplag

1ste Kl.s Skrædderi. Alt i
Herreekviperi. Uniformer
til Sorø Akademi altid
bedst og billigst

J. M. POHL's Eftf.

Telf. 67

Johs. Brinck

AUT.

GAS- OG VANDMESTER

SORØ

VALD. SICKS EFTF.

N. J. Larsen & Søn

Tømrermester - Konstruktor

Sorø . Telf. 713 og 1171

TH. C. JENSEN

1ste KLASSES SKRÆDDERI

Vedelsgade 14

Telefon 358

Sorø

Mogens Krog-Meyer

Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K

Minerva 5800

A. Green-Andersen

Landsretssagfører

Peder Skramsgade 7 . Kbh.

Central 5151

ORLA V. NIELSEN

Telefon Sorø 258

Byens førende forretning i

Akademibeklædning